

РЕШЕНИЕ

№ 1263

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Красимира Желева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9927** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, подадена от процесуалния представител на Изпълнителния директор на ИА „Медицински одит”, против Решение от 24.07.2013 г., постановено по НАХД № 9945/2012 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104^{-ти} състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 27-20-246/11.05.2012 г., издадено от касатора, с което на Е. Л. Б. на основание чл. 115, ал. 2 и чл. 117 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) е наложена „глоба” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 39, ал. 1, във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗЛЗ.

Касаторът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП, като правилно и законосъобразно.

В съдебното заседание касаторът редовно уведомен, се представлява от юрк. Я., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Е. Л. Б. извършва търговска дейност като [фирма]. Част от предмета на дейност на търговеца е „изработване на индивидуални очни протези и козметична люспа”. В периода 01.09.2011 г. – 12.09.2011 г., инспектори от ДКМД на ИА”МО” извършили проверка на дейността на ответника, при която било дадено указание на същия да се регистрира по Закона за лечебните заведения, като медико-техническа лаборатория. Е. Л. Б. изпълнил даденото му предписание, но получил отказ, тъй като нямал необходимото образование и дейността му не попада в приложното поле на ЗЛЗ.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН с номер А 20-246 от 15.11.2011 г., а въз основа на него и НП № 27-20-246 от 11.05.2012 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА „Медицински одит”, с което на Е. Л. Б. на основание чл. 115, ал. 2 и чл. 117 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) е наложена „глоба” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 39, ал. 1, във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗЛЗ.

При така установеното и на базата на кредитираните свидетелски показания и на събраните писмени доказателства въззивния съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че за да е налице нарушение по чл. 39, ал. 1, във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗЛЗ е необходимо наказаното лице да не е предприело действие по регистрация. Изложил е мотиви, че от доказателствата по делото се установява, че наказаното лице е предприело съответните действия, но такава му е отказана. Допълнил е още, че деянието не съставлява нарушение, тъй като за да е налице такова ответникът следва да отговаря на условията за регистрация.

Обжалваното решение е неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 107, ал. 2 НПК, приложима с оглед на препращана норма на чл. 84 ЗАНН, съдът събира доказателства по направени искания на страните, а по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина. В случая, СРС не е обсъдил и изложил мотиви по част от събраните доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Представените писмени доказателства във въззивното производство са приети, но не са обсъдени в оспореното решение. Районният съд е следвало да обсъди относимостта на тези документи към правния спор, както и обстоятелствата, които приема за установени въз основа на тях. Районният съд не е обсъдил представеното от Директора на медицински колеж – С. становище, относно изясняване на следното обстоятелство: дава ли специалността „зъботехника” нормативна и дипломна правоспособност за извършване на дейности по изработка на очни протези, както и включва ли посочената специалност дейности по лицево-черепно протезиране, в това число и по очно протезиране; не са взети предвид и обсъдени съставеният след полученото становище констативен протокол и последвалата между страните по спора кореспонденция.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и

постановяването на съдебния си акт. Съдът е бил длъжен да установи административнонаказателното обвинение чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Като не е обсъдил част от релевантните за спора писмени доказателства по делото, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е основателна. Налице са касационни основания за отмяна на процесното решение поради допуснати от съда при разглеждане на делото и постановяване на решението съществени нарушения на процесуалните правила, довело до неправилно приложение на закона. Ето защо и предвид забраната по чл. 220 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане и постановяване на съдебен акт по същество от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе по същество на оспорването след като оцени и обсъди в тяхната съвкупност, приетите по делото доказателства. Съдът следва да изложи мотиви и по всички спорни въпроси и при необходимост да събере допълнителни доказателства.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, 11-ти Касацонен състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 24.07.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по нахд № 9945/2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 27-20-246/11.05.2012 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА „Медицински одит“, с което на Е. Л. Б. на основание чл. 115, ал. 2 и чл. 117 от Закона за лечебните заведения е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 39, ал. 1, във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗЛЗ.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.